

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 30. april 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 100 (alm. del) efter ønske fra Rosa Lund (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 100:

Vil ministeren redegøre for, om danske myndigheder stiller krav om en gyldig dansk opholdstilladelse af en statsløs ansøger om dansk indfødsret, der er født i Danmark og har opholdt sig her i landet uafbrudt i mindst tre år, eller om det er tilstrækkeligt, at den pågældende har såkaldt "habitual residence" i Danmark? I tilknytning hertil ønskes oplyst, om der mht. opholdstilladelse og "habitual residence" stilles enslydende krav til ansøgere, der er under 18 år gamle (og omfattet af børnekonventionen) og ansøgere, der er 18-21 år gamle (og omfattet af 1961-konventionen om begrænsning af statsløshed).

Svar:

1. Som det også fremgår af min besvarelse af 11. december 2019 af spørgsmål nr. 8 til L 41 fra Indfødsretsudvalget optages statsløse børn født i Danmark, der opfylder betingelserne i § 17 i cirkulæreskrivelse nr. 9779 af 14. september 2018 om naturalisation, på lovforslag om indfødsrets meddelelse efter FN-konventionen af 1989 om barnets rettigheder (Børnekonventionen).

Det fremgår af § 17 i cirkulæreskrivelsen bl.a., at børn, der er født statsløse i Danmark, i overensstemmelse med Børnekonventionen, kan optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, hvis de har bopæl her i landet. Der gælder ikke et krav om, hvor længe barnet skal have opholdt sig her i landet forud for indgivelse af ansøgningen.

Efter Børnekonventionens artikel 7, stk. 1, skal et barn fra fødslen bl.a. have ret til at opnå et statsborgerskab. Det følger af Børnekonventionens artikel 7, stk. 2, at retten til statsborgerskab skal sikres i overensstemmelse med deltagerstatens nationale lovgivning og deres forpligtelser ifølge de relevante internationale instrumenter på dette område, især hvis barnet ellers ville blive statsløs.

12. maj 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 7095
Akt-id 1252208

Herudover fremgår det af artikel 6, stk. 2, i Europarådets konvention af 6. november 1997 om statsborgerret (Statsborgerretskonventionen), at ifølge enhver kontraherende stats nationale lovgivning erhverves indfødsret af børn, der er født på den pågældende stats område, og som ikke ved fødslen erhverver indfødsret i en anden stat. Indfødsretten erhverves: a) ved fødslen ex lege; eller b) efterfølgende af børn, som er statsløse, efter ansøgning til den rette myndighed fra eller på vegne af det pågældende barn efter de i den kontraherende stats nationale lovgivning foreskrevne regler. Det kan bestemmes, at ansøgning kun kan indgives af personer, der har haft lovligt og fast ophold i det pågældende land i en periode på højst fem år umiddelbart forud for indgivelse af ansøgning.

På baggrund af ovennævnte artikel 6, stk. 2, litra b, i Statsborgerretskonventionen er det vurderingen, at der i forhold til børn omfattet af Børnekonventionen kan stilles krav om lovligt og fast ophold, da Børnekonventionen bl.a. henviser til, at retten til statsborgerskab skal sikres i overensstemmelse med deltagerstatens forpligtelser ifølge de relevante internationale instrumenter på dette område.

2. Det fremgår endvidere af § 26 i cirkulæreskrivelsen, at statsløse født i Danmark, der er fyldt 18 år, men endnu ikke fyldt 21 år, i overensstemmelse med FN-konventionen af 30. august 1961 om begrænsning af statsløshed (Statsløsekonventionen) kan optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse hvis 1) ansøgeren har fast bopæl her i landet, 2) ansøgning indgives fra det fyldte 18. år og inden det fyldte 21. år, 3) ansøgeren har haft fast bopæl i Danmark i 5 år umiddelbart forud for ansøgningens indgivelse eller i 8 år i alt, 4) ansøgeren ikke er fundet skyldig i nogen forbrydelse mod statens sikkerhed eller er blevet idømt fængselsstraf på 5 år eller derover for en strafbar handling, og at 5) ansøgeren altid har været statsløs.

Det følger af Statsløsekonventionens artikel 1, stk. 1, at statsborgerskabet til personer, der er født statsløse i landet, enten kan gives ved fødsel i henhold til lov eller efter ansøgning.

Efter Statsløsekonventionens artikel 1, stk. 2, kan en sådan ansøgning gøres betinget af a) at ansøgning indgives inden for et af den kontraherende stat fastsat tidsrum, begyndende senest med 18-års alderen og ophørende tidligst med 21-års alderen, dog at der tilstås den pågældende mindst et år, i løbet af hvilket han i henhold til lovgivningen kan indgive ansøgning på egne vegne uden at skulle indhente samtykke hertil, b) at den pågældende har haft fast bopæl på den kontraherende stats territorium i en af denne stat fastsat periode, der dog højst må være på fem år umiddelbart forud for ansøgningens indgivelse, eller på ti år i alt, c) at den pågældende ikke er fundet skyldig i nogen forbrydelse mod statens sikkerhed eller er blevet idømt fængselsstraf på fem år eller derover for en strafbar handling, d) at den pågældende altid har været statsløs.

Det er således i overensstemmelse med Statsløsekonventionen at betinge adgangen til statsborgerskab til statsløse efter denne konvention til personer, der indgiver ansøgning fra det fyldte 18. år og inden det fyldte 21. år.

Statsløsekonventionen stiller krav om fast bopæl, men konventionen forholder sig ikke til, om dét, at der kan stilles krav om fast bopæl, også skal forstås som, at der kan stilles krav om lovligt ophold.

Det kan bemærkes, at udlændinge der er født her i landet og som har haft ophold her i landet i en række år oftest vil have en opholdstilladelse og dermed lovligt ophold i landet.

Udlændinge- og Integrationsministeriet er da heller ikke bekendt med, at der skulle have været ansøgere efter Statsløsekonventionen, som har fået afslag, fordi pågældende ikke har haft lovligt ophold i landet.

Mattias Tesfaye

/

Louise Hauberg Wilhelmsen